

Sbírka zákonů a nařízení republiky Československé

Částka 42.

Vydána dne 26. května 1948.

Cena Kčs 2.60.

OBSAH:

(100.—106.) 100. Nařízení, kterým se vydávají podrobné předpisy k finančnímu zákonu na rok 1948. — 101. Nařízení o opatřeních proti škodlivým činitelům na ovocných stromech a keřích. — 102. Vyhláška o přenesení působnosti poplatkového úřadu Praha-obvod. — 103. Vyhláška o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího ústavu v Hradci Králové. — 104. Vyhláška o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího ústavu v Karlových Varech. — 105. Vyhláška o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího ústavu v Opavě. — 106. Vyhláška, kterou sa vyhlasuje znenie zákona zo dňa 30. januára 1947, č. 16 Sb., o umiestení a inom zaopatrení zamestnancov na skonfiškovanom pôdohospodárskom majetku a ich rodinných príslušníkov, vyplývajúce zo zákona zo dňa 25. marca 1948, č. 62 Sb.

100.

Vládní nařízení

ze dne 4. května 1948,

kterým se vydávají podrobné předpisy
k finančnímu zákonu na rok 1948.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 28 finančního zákona ze dne 17. prosince 1947, č. 215 Sb., kterým se stanoví státní rozpočet na rok 1948 (dále jen „finanční zákon“):

§ 1.

Základem hospodaření podle státního rozpočtu jest rozpočet upravený podle § 26, odst. 1 finančního zákona a předložený podle § 26, odst. 2 téhož zákona parlamentní kontrolní a úsporné komisi. Rozpočtovými prostředky (dále jen „úvěry“) jest rozuměti částky uvedené v takto upraveném rozpočtu; podrobnostmi rozpočtů jednotlivých kapitol (jednotlivých státních podniků) jest pak rozuměti podrobností rovněž takto upravené.

A. Vlastní správní výdaje
a ostatní správní výdaje.

§ 2.

(1) Při poukazování úvěrů na správní výdaje podle § 2, odst. 1 finančního zákona jest potvrditi ve spise, že se poukazovanou částkou nepřekročuje dvanáctina celoročně rozpočtené částky nejnižšího rozpočtového odvětví. Nej-

nižším rozpočtovým odvětvím jest každá nejnižší dílčí částka, která je uvedena v rozpočtech jednotlivých kapitol připojených k finančnímu zákonu pro účel tam stanovený.

(2) Bylo-li poukázáno v některém měsíci výjimečně více než dvanáctina a není-li toto překročení uhrazeno úsporami z minulých měsíců, budiž částka, o kterou bylo se souhlasem ministra financí poukázáno více, vyrovnána v některém pozdějším měsíci, nejpozději v prosinci roku 1948.

B. Investiční výdaje.

§ 3.

(1) Při poukazování úvěrů na investiční výdaje podle § 5, odst. 1 první věty finančního zákona jest potvrditi ve spise, že výdaj pro určitý úřad, ústav, školu a pod. a pro určitý účel některé položky nejnižšího rozpočtového odvětví v podrobnostech rozpočtu jednotlivých kapitol na rok 1948 nepřevyšuje v tomto roce u stavebních výdajů investičních částku 100.000 Kčs, u ostatních výdajů investičních částku 50.000 Kčs.

(2) Souhlas ministra financí jest si vyžádati již k opatření, které by mohlo způsobiti výdaj, jímž by byla překročena na rok 1948 částka, uvedená v odstavci 1.

(3) V návrzích na souhlas ministra financí podle § 5, odst. 1 druhé věty finančního zákona třeba odůvodniti, že jde o práce nebo dodávky, jež neodporují prováděcím plánům podle zákona ze dne 25. října 1946, č. 192 Sb., o dvouletém hospodářském plánu.

C. Ustanovení všeobecná.

§ 4.

(1) Při hospodaření úvěry vlastní státní správy jest postupovati podle § 6 finančního zákona, při čemž jest opatřovati jen nutné potřeby státní. Nutné potřeby státní jsou takové, jejichž neodkladného uspokojení vyžaduje plnění zákonných závazků nebo jiných nezbytných úkolů státu, zejména zabezpečení nerušeného chodu státní správy. Nutnost jest třeba posuzovati především s hlediska celostátního a nikoliv jen s hlediska resortního.

(2) Úvěrů povolených pro určitý účel se smí použití za podmínek stanovených v odstavci 1 jen ve výši nezbytně potřebné k dosažení tohoto účelu. To platí také o uvolňování zúčtovatelých záloh, jež mohou býti povolovány jen v mezích příslušných předpisů a ve výši potřebné pro příslušný účel a jichž lze použití jen do konce roku 1948.

(3) Orgán hospodařící úvěry zjistí a potvrdí ve spise před povolením výdaje nebo před podáním návrhu na povolení výdaje, že bylo postupováno podle předchozích ustanovení.

§ 5.

(1) Nejnižší rozpočtové odvětví (§ 2, odst. 1) jest, pokud finanční zákon nestanoví jinak (§§ 9, 10, 11 a 14), nejvyšší hranicí, až po kterou se mohou poukazovati výdaje podle § 6 finančního zákona. Pokud toho není nezbytně třeba, nemají býti úvěry vyčerpány.

(2) Souhlas podle § 6 poslední věty finančního zákona k překročení nákladů stanovených zvláštním rozhodnutím jest si vyžádati ihned, jakmile se sezná, že stanovený náklad nepostačí. Pokud jde o úhradu, jest se řídití příslušnými ustanoveními finančního zákona.

§ 6.

Ústřední úřady, jejichž orgány hospodaří úvěry určenými k provedení dvouletého hospodářského plánu, jsou povinny zpravovati ministerstvo financí podle jeho pokynů o takových opatřeních, k nimž není třeba vzhledem k ustanovení § 11, odst. 4 finančního zákona souhlasu ministra financí. Orgány hospodařící těmito úvěry na Slovensku podávají tyto zprávy prostřednictvím pověřenectva financí.

§ 7.

(1) Řízení podle § 9, odst. 1 finančního zákona jest provéstí jednak pro opatření úhrady na výdaje, na něž nebylo v podrobnostech rozpočtů jednotlivých kapitol vůbec pamatováno, zejména při každém otevření nové položky

v podrobnostech rozpočtu příslušné kapitoly, jednak pro opatření úhrady na výdaje, na něž se sice pamatovalo, avšak rozpočtená částka na ně nedostačuje a úhrada vyššího nákladu nemůže býti opatřena způsobem uvedeným v odstavcích 2 a 3.

(2) Úvěrů pro výdaje v nejnižších rozpočtových odvětvích státního rozpočtu, rozvedených v podrobnostech rozpočtů jednotlivých kapitol, má se použití především podle jejich určení a výše na jednotlivých položkách, jak jsou uvedeny ve sloupcích pro země Českou nebo Moravskoslezskou, po případě pro výdaje jim společné, dále pro úřad, ústav nebo pod. Je-li toho nezbytně třeba (§ 4, odst. 1), lze k úhradě vyšší potřeby přesahující úvěry pro výdaje některé položky dílčího rozpočtu, určené pro země Českou nebo Moravskoslezskou, po případě pro výdaje jim společné, dále pro úřad, ústav nebo pod., použití nevyčerpaných úvěrů jiné položky téhož rozpočtového odvětví, uvedené v témže sloupci (pro tutéž zemi, tentýž úřad, ústav a pod.). Nelze-li takto zajistiti úhradu, může se použití nevyčerpaných úvěrů položek v ostatních sloupcích téhož rozpočtového odvětví, a to především téže položky. K provedení vnitřních přesunů mezi úvěry různých poukazovacích úřadů podle tohoto odstavce jest třeba předchozího souhlasu příslušného ústředního úřadu.

(3) Při vnitřních přesunech u úvěrů obsažených ve sloupcích pro výdaje ústřední nebo pro výdaje Slovenska jest postupovati obdobně podle ustanovení odstavce 2.

(4) Úhradu výdajů uvedených v odstavci 1, kterou nelze opatřiti v úvěrech příslušného nejnižšího rozpočtového odvětví (vnitřním přesunem), jest zajistiti zpravidla postupně úsporami na úvěrech pro výdaje příslušného rozpočtového odvětví (t. j. paragrafu, titulu), ve kterém jsou obsaženy úvěry pro výdaje tohoto nejnižšího rozpočtového odvětví a není-li to možno, úsporami na úvěrech pro výdaje v ostatních rozpočtových odvětvích příslušné kapitoly.

(5) Prostředky podle § 9, odst. 5 finančního zákona rozumí se celková částka, připadající v nejnižším odvětví státního rozpočtu připojeného k finančnímu zákonu pro účely uvedené v § 8, odst. 1 téhož zákona. Návrh na souhlas vlády ke zvýšení této částky z úvěrů určených na jiné výdaje než jsou uvedeny v § 8, odst. 1 finančního zákona, jest předem projednati s ministrem financí a nejvyšším účetním kontrolním úřadem i když nejde o přesun podle § 9, odst. 1 finančního zákona.

(6) Řízení podle § 9, odst. 1 finančního zákona musí býti provedeno dříve než se založí právní titul, z něhož má výdaj vzniknouti; návrh jest podrobně odůvodniti (§ 11).

(7) Byl-li hrazen některý výdaj přesunem podle § 9, odst. 1 finančního zákona, jest takto použitou částku vázati jako trvalé zkrácení úvěrů položky, v jejíž úsporách se úhrada vyššího nákladu zajišťuje.

§ 8.

Návrhy ústředních úřadů na opatření souhlasu Národního shromáždění podle ustanovení § 12 finančního zákona jest předložiti ministerstvu financí nejpozději do konce dubna 1949.

§ 9.

(1) Za opatření podle § 13 finančního zákona, která ve svých důsledcích zatěžují rozpočty příštích let a k nimž jest třeba vyžádati si předem souhlas ministra financí, se považují na příklad zřizování a rozšiřování státních úřadů a ústavů, ať samostatných nebo přičleněných, zřizování fondů, zřizování škol, doplňování škol novými odbory, zřizování nových honorovaných docentur a lektorátů na vysokých školách, expositur úřadů, ústavů a škol všeho druhu, zřizování a rozšiřování jiných státních zařízení, uzavírání nových nájemních smluv a vydávání nových periodických tiskovin, pokud by takovými opatřeními byl způsoben nový nebo zvýšený náklad pro státní pokladnu a pokud nejde o opatření podle zákona.

(2) Výpočet nákladů podle § 13, odst. 3 finančního zákona musí býti připojen nejen k důvodovým zprávám osnov tam uvedených, ale i ke spisům o všech administrativních opatřeních, jež způsobí výdaje pro státní pokladnu. V tomto výpočtu nákladu jest uvéstí nejen podrobný propočet skutečného nákladu v běžném roce, ale i finančního dosahu, který navržené opatření bude míti nebo by mohlo míti v letech pozdějších. Návrh nového zdroje příjmu jest obdobně doložiti podrobným číselným výpočtem výnosu tohoto zdroje příjmu.

§ 10.

Podrobné pokyny pro převádění nevyčerpaných úvěrů do rozpočtového období 1948 podle ustanovení § 15, odst. 2 a § 16 finančního zákona na rok 1947 a podle ustanovení § 11, odst. 2 finančního zákona na rok 1948 vydá nejvyšší účetní kontrolní úřad v dohodě s ministerstvem financí.

§ 11.

(1) Je-li třeba opatřiti podle finančního zákona souhlas ministra financí, jest mu zaslati trojmo stručnou, avšak výstižnou informaci; v této informaci jest prokázati nutnost a ne-

odkladnost navrženého opatření, podrobně odůvodniti výši nákladu, uvéstí přesný způsob úhrady a účtování, po případě jiné důvody rozhodné pro udělení tohoto souhlasu a připojiti též potřebné spisy. Pokud finanční zákon nestanoví jinak (§ 9), zašle ministerstvo financí jednu informaci se sdělením svého stanoviska nejvyššímu účetnímu kontrolnímu úřadu.

(2) Návrh na udělení souhlasu ministra financí potřebného podle některého ustanovení finančního zákona musí býti podán v ministerstvu financí nejpozději do 10. prosince 1948.

(3) Data souhlasu jest zaznamenati ve spisech a v účetních knihách a uvéstí v odůvodnění, po případě v podrobných výkazech účetní závěrky. Tato data jest sdělovati též podrževným poukazovacím úřadům, aby je zaznamenaly a vykázaly v odůvodnění dílčí závěrky.

§ 12.

(1) Za použití povolených úvěrů podle § 15, odst. 1 finančního zákona se pokládá poukaz výdaje platebním rozkazem vydaným do 31. prosince 1948 a dodaným příslušné účtárně k předpisu prokazatelně nejdéle do 5. ledna 1949, provádí-li výdaj pokladna, této pokladně nejpozději do 10. ledna 1949, a při zastupitelských úřadech nejpozději do 31. ledna 1949.

(2) Platební rozkazy datované v roce 1948, dodané však do účtárny nebo pokladny po uplynutí lhůty uvedené v odstavci 1, jest vrátiti jako neplatné.

(3) Částky potřebné na placení závazku splatných v roce 1948 jest poukazovati, pokud finanční zákon nestanoví jinak (§ 15, odst. 2), ještě v tomto roce. Odsunouti poukaz na výdaje, splatné již v roce 1948, na rok 1949 není přípustno.

(4) Poukazovati peníze k úhradě závazků splatných v roce 1948, jakož i tvořiti jakýmkoliv jiným způsobem rezervy z úspor na úvěrech není přípustno.

§ 13.

Má-li býti ve státním podniku zvýšen rozpočtený náklad na pravé investice, nemůže býti tímto zvýšením překročena celková částka, která je podle ustanovení § 22, odst. 1, písm. c) finančního zákona odkázána na úvěr, a je třeba pro toto zvýšení zajistiti úhradu. K této úhradě nelze použiti zápůjčky a příspěvku vlastní státní správy (z kap. 25, tit. 17 a 18) určených na úhradu nákladu na obnovu majetkových součástí dotčených válkou.

§ 14.

Pro dluhovou službu vnitřního státního dluhu v roce 1948 platí vládní nařízení ze dne 3. prosince 1946, č. 229 Sb., o úpravě služby vnitřního státního dluhu v roce 1946, s těmito změnami a doplňky:

a) u zápůjček, které tvoří krytí dluhopisů vydaných peněžním ústavem, nepovažuje se za součást úroku správní příspěvek, připadající na dobu účinnosti uvedeného vládního nařízení;

b) dluhová služba zápůjček, převzatá státní správou k placení ze zvláštního důvodu za přímého dlužníka, koná se za podmínek platných pro přímého dlužníka;

c) úroky z emisních půjček vydaných na Slovensku s úrokovými splatnostmi pololetními se vyplácejí jednou ročně, a to tři měsíce po dni dosavadní první úrokové splatnosti. Toto ustanovení neplatí však pro půjčky, jejichž první úroková splatnost nastala před vyhlášením tohoto vládního nařízení; u těchto půjček vyplatí se druhá úroková splatnost v roce 1948 ještě jako úrok pololetní.

§ 15.

(1) Aprobanti spisů jsou podle příslušných předpisů odpovědní za to, že bylo dbáno ustanovení §§ 1 až 14.

(2) Návrhy na výdaje podle volné úvahy musí být předloženy rozpočtovému referentu, aby přezkoušel správnost údajů v nich uvedených.

(3) Orgán obstarávající službu účetní přezkouší správnost údajů ve všech poukazovacích spisech, dbaje při tom přísně příslušných účetních předpisů pro zkoušení platebních rozkazů. Jsou-li údaje správné a možno-li použití podle finančního zákona příslušných úvěrů, provede se výplata. Nebyl-li spis předložen podle odstavce 2 rozpočtovému referentu nebo nesouhlasil-li tento s výplatou, nelze ji provést.

(4) Má-li orgán obstarávající službu účetní námítky proti platebnímu rozkazu, uvede je ve spise a vrátí jej aprobantu nebo rozpočtovému referentu k dalšímu jednání.

(5) Nehodlá-li aprobant spisu nebo rozpočtový referent vyhovět námítkám orgánu, obstarávajícího službu účetní nebo vyskytnou-li se neshody mezi aprobantem spisu a rozpočtovým referentem, jest přednosta poukazovacího úřadu, jde-li o úřad podřízený, povinen předložit věc s odůvodněním svému nadřízenému úřadu; u ústředního úřadu jest aprobant spisu nebo rozpočtový referent povinen předložit věc s odůvodněním vyjádřením ministru nebo, není-li ústřední úřad ministerstvem, jeho přednostovi (předsedovi).

§ 16.

Pokud jde o Slovensko, jest žádosti o souhlas ministra financí podle finančního zákona zasílati prostřednictvím pověřenectva financí.

§ 17.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. ledna 1948; provede je ministr financí v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Gottwald v. r.

Široký v. r.

Laušman v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Clementis v. r.

arm. gen. Svoboda v. r.

Dr. Ševčík v. r.

Dr. Gregor v. r.

Nosek v. r.

Dr. Dolanský v. r.

Dr. Nejedlý v. r.

Dr. Čepička v. r.

Kopecký v. r.

Fierlinger v. r.

Đuriš v. r.

Krajčír v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

Erban v. r.

Plojhar v. r.

Ing. Jankovcová v. r.

Dr. Šrobár v. r.

101.

Vládní nařízení

ze dne 27. dubna 1948

o opatřeních proti škodlivým činitelům
na ovocných stromech a keřích.

Vláda republiky Československé nařizuje podle zákona ze dne 2. července 1924, č. 165 Sb., o ochraně výroby rostlinné:

§ 1.

(1) Škodlivými činiteli se rozumějí v tomto nařízení tito škůdci původu živočišného a choroby původu rostlinného:

A. Škodliví činitelé původu živočišného:

a) motýli: bekyně sosnová čili mniška (Lymantria monacha), bekyně velkohlavá (Lymantria dispar), bekyně zlatořitná (Euproctis chrysorrhoea), bělásek ovocný (Aporia crataegi), bourovec ovocný (Gastropacha quercifolia), bourovec prstenčivý (Malacosoma neustria), bourovec třešňový (Eriogaster lanestris), dřvopeň obecný čili vrbový (Cossus cossus), hnědý mol jabloňový (Simaethis pa-

riana), mol jabloňový (*Hyponomeuta padellus* subsp. *malinellus*), obaleč jablečný (*Carpocapsa pomonella*), obaleč jednopásý (*Conchylis ambiguella*), obaleč mramorový (*Polychrosis botrana*), píd'alka podzimní (*Cheimatobia brumata*), píd'alka zimní větší (*Hybernia defoliaria*),

b) brouci: kůrovec jabloňový (*Eccoptogaster rugulosus*), kůrovec švestkový (*Eccoptogaster pruni*), květopas jabloňový (*Anthonomus pomorum*), listokaz zahradní (*Phyllopertha horticola*),

c) červci: červci z rodu *Aspidiothus*, červec čárkovitý (*Lepidosathes ulmi*), puklice švestková (*Lecanium coryli-corni*),

d) mery: mera hrušňová (*Psylla piricola* a *P. pirisuga*), mera jabloňová (*Psylla mali*),

e) mšice: mšice listové (čeled' *Aphidae*) a mšice krvavá (*Eriosoma lanigera*),

f) blanokřídly hmyz: pilatka angreštová (*Pristiphora pallipes*), pilatka rybízová (*Nematus ribesii*), pilatka švestková (*Hoplocampa minuta* a *H. flava*),

g) dvojkřídly hmyz: plodomorka hrušková (*Contarinia pirivora*) a vrtule třešňová (*Rha-goletis cerasi*),

h) roztoči: roztoč hrušňový (*Eriophyes piri*), roztoč révový (*Phyllocoptes vitis*), svi-luška ovocná (*Paratetranychus pilosus*) a svi-lušky z rodu *Tetranychus*.

B. Škodliví činitelé původu rostlinného: ame-rické padlí angreštové (*Spaerotheca mors uvae*), bakteriální boulovitost čili nádorovitost (*Bacterium - Pseudomonas tumefaciens*), bakteriální vlasatost kořenů (*Bacterium rhizogenes*), bouchorovitost švestek (*Taphrina - Exoascus pruni*), červená skvrnitost listů švestkových (*Polystigma rubrum*), červená spála čili anthraknosa révy vinné (*Gloeosporium ampelophagum*), červená spála révy vinné (*Pseudopeziza tracheiphila*), dírkovitost čili suchá skvrnitost listů ovocných stromů (*Clasterosporium carpophilum*), *Fusicladium* (viz strupovitost), choroby virové (švestky, jabloně, hrušně, maliníku, rybízu, angreštu a révy vinné), choroše (*Polyporus*), kadeřavost broskvoní (*Taphrina - Exoascus deformans*), moniliové hnilyby čili moniliosy (*Monilia* sp.), nektriové usychání větví (*Nectria cinnabarina*), padlí čili moučenka révy vinné čili *Oidium* (*Uncinula necator - Oidium tuckeri*), padlí jabloňové (*Podosphaera leucotricha*), peronospora révy vinné (*Plasmopora viticola*), rakovina ovocných stromů a keřů (*Nectria galligena* a *N. Ditissima*), strupovitost hrušní a jabloní čili *fusicladium* (*Fusicladium dendri-*

ticum - Venturia inaequalis a *Fusicladium pirinum - Venturia pirina*), *verticilliosa* třešni (*Verticillium alboatrum*).

(2) Ustanovení tohoto nařízení se vztahují na ovocné stromy a ovocné keře, vysázené nebo divoce rostoucí, ať hromadně nebo jednotlivě, zejména v polích, zahradách, sadech, stromořadích a školkách, jakož i na části těchto stromů a keřů, pokud jich má být použito k množení (sazenice, odnože, řízky, rouby, očka a pod.).

(3) Ovocným keřem rozumí se v tomto nařízení také réva vinná.

(4) Ustanovení tohoto nařízení vztahující se na vlastníka pozemku platí také pro pachtýře, poživatele nebo jiného uživatele, jakož i pro jiné osoby, odpovědné za správu pozemku.

§ 2.

Vlastník pozemku jest povinen na svém majetku chrániti ovocné stromy a keře (§ 1, odst. 2 a 3) před škodlivými činiteli (§ 1, odst.1), zamezovati vhodnými prostředky jejich zavlečení a rozšíření, a vyskytnou-li se přece, neprodleně se přičiniti použitím vhodných prostředků o jejich zdo-lání.

§ 3.

Vlastník pozemku smí vysazovati na svém majetku jen ovocné stromy a keře prosté všech škodlivých činitelů.

§ 4.

(1) Vlastník pozemku jest povinen v době vegetačního klidu, nejpozději do 31. března, zbaviti ovocné stromy a keře odumírajících a odumřelých částí (suchých větví a plodů a pod.) a všech porostů na kůře (lišejníků a mechů) a tyto odpadky spáliti.

(2) Odumřelé ovocné stromy a keře jest vlastník pozemku povinen ihned z pozemku odstraniti, a jsou-li napadeny škodlivými činiteli, buď je ihned spáliti nebo učiniti jiné opatření, aby bylo bezpečně zamezeno další šíření škodlivých činitelů (odkornění a spálení kůry a pod.).

§ 5.

(1) Vlastník pozemku je povinen v době vegetačního klidu bezpečně zničiti veškeré škodlivé činitele, přezimující na ovocných stromech a keřích, v jakémkoli vývojovém stadiu, a to postříkem, provedeným nejpozději těsně před rašením pupenů, nebo mechanicky, což platí zejména o prstencích vajících, o housenčích hnízdech a o mumifikovaných plodech po na-

padení monilií, které nutno odstraniti a zničiti spálením.

(2) Ovoce spadlé se stromů a keřů vlivem škodlivého činitele musí býti ihned odstraněno a buď zničeno nebo zužitkováno tak, aby bylo bezpečně zamezeno další šíření škodlivých činitelů.

(3) Jde-li o škodlivé činitele hromadně se vyskytující, které nelze jednotlivě vyhubiti, jako na př. mšici krvavou, puklici švestkovou, cizopasně houby, strupovitost, moniliovou hnilobu, jest vlastník pozemku povinen provésti hubení těchto škodlivých činitelů desinfekcí celých stromů a keřů prostředky chemickými a pod.

§ 6.

V době vegetační jest vlastník pozemku povinen hubiti škodlivé činitele, zejména ty, kteří se mohou snadno rozšířiti na ovocné stromy a keře na pozemcích jiných vlastníků. Hubení jest vlastník pozemku povinen provésti vhodnými způsoby a prostředky, jako sbíráním a sklepáváním škůdců původu živočišného, odřezáváním a spálením napadených částí stromů a keřů, postřikováním, poprašováním napadených částí prostředky chemickými a pod.

§ 7.

Vlastník pozemku jest povinen hubiti škodlivé činitele a prováděti příslušná opatření podle předchozích ustanovení také na jiných svých stromech a keřích, mohou-li škoditi i ovocným stromům a keřům, jako na př. housenky na živých plotech, zvláště hlohových, červec a puklice na akátu, puklice na keřích lískových a pilatku na trnkách.

§ 8.

(1) Vlastník pozemku jest povinen ovocné, po případě i jiné stromy a keře, napadené zvláště nebezpečnými škodlivými činiteli, které v případě potřeby označí ministerstvo zemědělství, neprodleně poraziti a ihned zničiti spálením.

(2) Okresní národní výbor prohlásí na určitou dobu území obce, v níž byl zjištěn zvláště nebezpečný škodlivý činitel, za území zamořené a může zakázati na tomto území pěstování oněch ovocných stromů a keřů, které jsou napadány zvláště nebezpečnými škodlivými činiteli (odstavec 1), po případě naříditi pěstování lapacích rostlin. Zpraví o tom neprodleně ministerstva zemědělství a výživy.

(3) Ministerstvo zemědělství může obvod správního okresu, v němž je území zamořené (odstavec 2), prohlásiti za oblast ohroženou

a zakázati z ní vývoz napadených ovocných stromů a keřů a v dohodě s ministerstvem výživy i vývoz čerstvého ovoce, po případě i jejich prodej uvnitř této oblasti. Taková opatření může učiniti i v územích zamořených. Opatření učiněná podle předcházejících ustanovení vyhlásí ministerstvo zemědělství, po případě v dohodě s ministerstvem výživy, v Úředním listě.

§ 9.

(1) Vyskytnou-li se škodliví činitelé v některé obci v nebezpečném rozsahu, jsou vlastníci pozemků v obci povinni provésti hubení škodlivých činitelů společně na svůj náklad.

(2) Že se škodlivý činitel v takovém rozsahu v obci vyskytl, uvede předseda místního národního výboru ve známost vyhláškou v místě obvyklou a zároveň upozorní vlastníky pozemků na povinnost uvedenou v předešlém odstavci. Je-li nutno, určí i způsob jejího splnění podle dobrozdání příslušného výzkumného ústavu (§ 14) a při hubení škodlivých činitelů révy vinné po slyšení vinařské obce tam, kde jest zřízena; o svých opatřeních podá předseda místního národního výboru ihned zprávu okresnímu národnímu výboru.

(3) Neučiní-li předseda místního národního výboru opatření podle odstavce 2, po případě ani ve lhůtě, kterou mu k tomu určí okresní národní výbor, učiní okresní národní výbor tato opatření sám.

(4) Opatření podle odstavce 3 buďtež v obci neprodleně vyhlášena obvyklým způsobem; okresní národní výbor uvědomí o opatřeních podle odstavců 2 a 3 příslušný výzkumný ústav (§ 14).

(5) Jde-li o společné hubení škodlivých činitelů podle ustanovení předcházejících odstavců, může místní národní výbor učiniti opatření uvedená v § 10, odst. 3 zák. č. 165/1924 Sb.

§ 10.

(1) Vlastník pozemku je povinen, objeví-li se na jeho ovocných stromech nebo keřích ve větším rozsahu škodlivý činitel jemu neznámý, neprodleně podati o tom na svůj náklad zprávu příslušnému výzkumnému ústavu (§ 14) a dodati mu, čeho třeba, aby škodlivý činitel mohl býti určen (vzorek poškozených částí rostlin, exemplář škodlivého činitele a pod.). Ve zprávě uvede vlastník přesnou adresu, označí pozemek, o který jde, podle katastrálního území a katastrálního čísla. Výzkumný ústav bezplatně určí škodlivého činitele a podá zprávu vlastníku pozemku; zároveň doporučí mu prostředek proti tomuto škodlivému činiteli s návodem,

jak užívati tohoto prostředku. Zanedbá-li vlastník pozemku tuto povinnost, nemůže se omlouvat v trestním řízení, že nevěděl, že jde o některého ze škodlivých činitelů, na něž se vztahuje toto nařízení.

(2) Jména osvědčených prostředků na hubení škodlivých činitelů, jakož i návod, jak se používá těchto prostředků, sdělí zájemcům na požádání bezplatně příslušný výzkumný ústav nebo jeho kontrolní orgán (§ 14).

§ 11.

Nesplní-li vlastník pozemku některou z povinností, uložených mu v §§ 2 a 4 až 10, učiní potřebná opatření předseda místního národního výboru na jeho náklad. Zanedbá-li předseda místního národního výboru tuto povinnost, učiní tak okresní národní výbor.

§ 12.

(1) Ovocné stromy a keře, které se pěstují za účelem zeizování, podléhají povinnému zdravotnímu dozoru (§ 13).

(2) Zeizování ovocných stromů a keřů napačených škodlivými činiteli neb ze škodlivých činitelů podezřelých je zakázáno.

§ 13.

(1) Pěstitel (§ 12, odst. 1) je povinen:

a) přihlásiti do 15. dubna každého roku na potvrzení nebo doporučeným dopisem u příslušného výzkumného ústavu zemědělského (§ 14, odst. 1) na tiskopise jím vydanem ovocné stromy a keře (§ 12, odst. 1) k povinnému zdravotnímu dozoru. Na Slovensku jest podati první přihlášku do 30 dnů ode dne vyhlášení tohoto nařízení;

b) pečovati o náležitý zdravotní stav ovocných stromů a keřů a dbáti pokynů výzkumných ústavů zemědělských a jejich kontrolních orgánů (§ 14, odst. 1 a 2);

c) uhraditi nejdéle do 14 dnu po přihlášení výzkumnému ústavu zemědělskému přihlašovací poplatek a poplatek za zdravotní dozor (odstavec 2), vyměřený podle plochy. Nezaplacené poplatky se vymáhají na žádost výzkumného ústavu zemědělského politickou exekucí na základě výkazu nedoplatků, jehož vykonatelnost potvrdí ústav. Přihlašovací poplatek a poplatek za zdravotní dozor jsou řádnými státními příjmy;

d) desinfikovati ovocné stromy a keře určené k vývozu nebo, stanoví-li tak na návrh příslušného výzkumného ústavu (§ 14, odst. 1) okresní národní výbor, i ovocné stromy a keře, určené k přemístění uvnitř státu, za účasti a

podle pokynů kontrolního orgánu ve vyhovujících zařízeních (plynových komorách a pod.).

(2) Povinný zdravotní dozor vykonávají výzkumné ústavy zemědělské a jejich kontrolní orgány. Způsob, jakým se tento povinný dozor vykonává, a podmínky, za kterých se tak děje, jakož i výši poplatků uvedených v odstavci 1, písm. c), stanoví ministerstvo zemědělství v dohodě s ministerstvem financí a s nejvyšším úřadem cenovým vyhláškou v Úředním listě.

§ 14.

(1) Odborný dozor na zachovávání ustanovení zákona č. 165/1924 Sb., pokud jde o opatření proti škodlivým činitelům podle tohoto nařízení, vykonávají tyto výzkumné ústavy zemědělské:

a) v zemi České: Ústav pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských v Praze;

b) v zemi Moravskoslezské: Ústav pro ochranu rostlin zemských výzkumných ústavů pro výrobu rostlinnou v Brně;

c) na Slovensku: Ústavy pro ochranu rostlin státních výzkumných ústavů zemědělských v Bratislavě a v Košicích.

(2) Jako kontrolní orgány výzkumných ústavů zemědělských (odstavec 1) působí výzkumné stanice zemědělské, po případě i jiné veřejné ústavy a stanice, odborní úředníci pro ochranu rostlin u okresních národních výborů a jiné osoby, zejména veřejní zaměstnanci, které pověří ministerstvo zemědělství výkonem kontroly. Osoby provádějící kontrolu musí se při výkonu kontroly prokázati průkazkou opatřenou fotografií, kterou jim vydá ministerstvo zemědělství.

(3) Informační a zpravodajskou službu o škodlivých činitelích v jednotlivých obcích vykonávají okresní národní výbory a pro kontrolní orgány (odstavec 2) zpravodajové pro ochranu rostlin, které jmenuje ministerstvo zemědělství po slyšení příslušných výzkumných ústavů zemědělských. Zpravodajům pro ochranu rostlin je jmenovací dekret zároveň průkazkou při prohlídkách pozemků.

§ 15.

(1) Při důvodném podezření, že není dbáno ustanovení tohoto nařízení, jsou orgány výzkumných ústavů zemědělských (§ 14, odst. 1), jejich kontrolní orgány (§ 14, odst. 2) a zpravodajové pro ochranu rostlin (§ 14, odst. 3) oprávněni konati prohlídky ovocných stromů a keřů.

(2) K prohlídce budiž pozván vlastník pozemku, po případě jeho zástupce. Prohlídka se omezí na okolnosti, jejichž znalost je vzhledem k účelům prohlídky nezbytná.

(3) Nezúčastní-li se vlastník pozemku, po případě jeho zástupce, prohlídky, ač byl k ní pozván, provede se prohlídka v jeho nepřítomnosti.

(4) Zjistí-li se při prohlídce, že vlastník pozemku porušil povinnost stanovenou v § 2, uloží mu okresní národní výbor na návrh kontrolního orgánu (§ 14, odst. 2), aby uhradil náklad spojený s prohlídkou.

§ 16.

Úřady a jiné veřejné orgány jsou povinny spolupůsobiti při provádění tohoto nařízení a zejména, vyskytnou-li se v některé obci škodliví činitelé v nebezpečném rozsahu, podati o tom zprávu okresnímu národnímu výboru.

§ 17.

(1) Pokud ministr (ministerstvo) všeobecně upravit podle předcházejících ustanovení některou věc, učiní tak pro Slovensko po vyjádření příslušného pověřence (pověřenectva), který se po případě dohodne se zúčastněnými pověřenci (pověřenectvy).

(2) Ministři (ministerstva) vykonávají svoji působnost podle tohoto nařízení na Slovensku zásadně prostřednictvím příslušných pověřenců (pověřenectev), kteří se při tom řídí rozhodnutími a směrnicemi příslušných ministrů (ministerstev).

(3) Vyhlášky v Úředním listě, vydané podle tohoto nařízení, uveřejní příslušný pověřenec též v Úředním věstníku.

§ 18.

Přestupky tohoto nařízení se trestají podle ustanovení hlavy III zákona č. 165/1924 Sb.

§ 19.

Zrušuje se vládní nařízení ze dne 19. června 1931, č. 104 Sb., o opatřeních proti škodlivým činitelům na ovocných stromech a keřích a révě vinné, ve znění vládního nařízení ze dne 3. července 1936, č. 187 Sb., jakož i použitelnost vládního nařízení ze dne 29. února 1940, č. 160 Sb., a nařízení ze dne 11. března 1943, č. 79 Sb., kterými se mění a doplňuje vládní nařízení č. 104/1931 Sb.

§ 20.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem vyhlášení; provede je ministr zemědělství v dohodě se zúčastněnými ministry.

Gottwald v. r.

Široký v. r.	Dr. Čepička v. r.
Laušman v. r.	Kopecný v. r.
Zápotocký v. r.	Đuriš v. r.
Dr. Clementis v. r.	Krajčír v. r.
arm. gen. Svoboda v. r.	Petr v. r.
Dr. Ševčík v. r.	Dr. Ing. Šlechta v. r.
Dr. Gregor v. r.	Dr. Neuman v. r.
Nosek v. r.	Erban v. r.
Dr. Dolanský v. r.	Plojhar v. r.
Dr. Nejedlý v. r.	Ing. Jankovcová v. r.
	Dr. Šrobár v. r.

102.

Vyhláška ministra financí ze dne 30. dubna 1948

o přenesení působnosti poplatkového úřadu
Praha-obvod.

Podle § 15, odst. 1, písm. a) dekretu presidenta republiky ze dne 27. října 1945, č. 128 Sb., o zatímní územní organizaci některých finančních úřadů a změnách s tím spojených v zemích České a Moravskoslezské, ustanovují:

§ 1.

Působnost poplatkového úřadu Praha-obvod se přenáší na poplatkový úřad Praha-střed, jehož název se mění na „poplatkový úřad v Praze“.

§ 2.

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 1. května 1948.

Dr. Dolanský v. r.

103.**Vyhláška ministrů zdravotnictví
a spravedlnosti****ze dne 20. dubna 1948****o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího
ústavu v Hradci Králové.**

Ministři zdravotnictví a spravedlnosti vyhlášují podle § 3, odst. 4 nařízení ze dne 13. října 1897, č. 240 ř. z., o zřizování státních ústavů pro zkoumání potravin a předmětů potřeby druhu uvedeného v zákoně ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897:

Čl. I.

Dnem 1. června 1948 počne působiti Státní veterinární vyšetřovací ústav se sídlem v Hradci Králové, zřízený podle zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby (dále jen „ústav“).

Čl. II.

Úředním obvodem ústavu jsou správní okresy: Broumov, Nový Bydžov, Dobruška, Dvůr Králové nad Labem, Hořice, Hradec Králové, Chrudim, Jablonec nad Nisou, Jaroměř, Jičín, Jilemnice, Lanškroun, Litomyšl, Nové Město nad Metují, Vysoké Mýto, Náchod, Pardubice, Polička, Rychnov nad Kněžnou, Semily, Trutnov, Ústí nad Orlicí, Vrchlabí a Žamberk.

Čl. III.

Ústavu přísluší úkoly v oboru vyšetřování potravin živočišného původu, uvedené v nařízení č. 240/1897 ř. z., nejde-li pouze o chemické vyšetřování potravin.

Dr. Čepička v. r.

Plojhar v. r.

104.**Vyhláška ministrů zdravotnictví
a spravedlnosti****ze dne 20. dubna 1948****o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího
ústavu v Karlových Varech.**

Ministři zdravotnictví a spravedlnosti vyhlášují podle § 3, odst. 4 nařízení ze dne 13.

října 1897, č. 240 ř. z., o zřizování státních ústavů pro zkoumání potravin a předmětů potřeby druhu uvedeného v zákoně ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897:

Čl. I.

Dnem 1. června 1945 počal působiti Státní veterinární vyšetřovací ústav se sídlem v Karlových Varech, zřízený podle zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby (dále jen „ústav“).

Čl. II.

Úředním obvodem ústavu jsou správní okresy: Aš, Bílina, Duchcov, Cheb, Chomutov, Jáchymov, Kadaň, Kraslice, Mariánské Lázně, Loket, Most, Nejdek, Podbořany, Sokolov, Teplá, Teplice-Šanov, Karlovy Vary, Vejprty, Žatec a Žlutice.

Čl. III.

Ústavu přísluší úkoly v oboru vyšetřování potravin živočišného původu, uvedené v nařízení č. 240/1897 ř. z., nejde-li pouze o chemické vyšetřování potravin.

Dr. Čepička v. r.

Plojhar v. r.

105.**Vyhláška ministrů zdravotnictví
a spravedlnosti****ze dne 20. dubna 1948****o zřízení Státního veterinárního vyšetřovacího
ústavu v Opavě.**

Ministři zdravotnictví a spravedlnosti vyhlášují podle § 3, odst. 4 nařízení ze dne 13. října 1897, č. 240 ř. z., o zřizování státních ústavů pro zkoumání potravin a předmětů potřeby druhu uvedeného v zákoně ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897:

Čl. I.

Státní veterinární vyšetřovací ústav, zřízený podle zákona ze dne 16. ledna 1896, č. 89 ř. z. z roku 1897, o obchodu s potravinami a některými předměty potřeby, který působil v době od 1. června 1945 do 14. prosince 1947 v Šumperku (dále jen „ústav“), počal působiti dnem 15. prosince 1947 v Opavě.

Čl. II.

Úředním obvodem ústavu jsou statutární město Opava a správní okresy: Bílovec, Brun-
tál, Hlučín, Krnov a Opava-venkov.

Čl. III.

Ústavu přísluší úkoly v oboru vyšetřování potravin živočišného původu, uvedené v naří-
zení č. 240/1897 ř. z., nejde-li pouze o chemické vyšetřování potravin.

Dr. Čepička v. r.

Plojhar v. r.

106.

Vyhláška ministra zemědělstva zo dňa 12. mája 1948.

ktorou sa vyhlasuje znenie zákona zo dňa
30. januára 1947, č. 16 Sb., o umiestení a inom
zaopatrení zamestnancov na skonfiškovanom
pôdohospodárskom majetku a ich rodinných
príslušníkov, vyplývajúce zo zákona zo dňa
25. marca 1948, č. 62 Sb.

Podľa čl. III zákona zo dňa 25. marca 1948,
č. 62 Sb., ktorým sa rozširuje platnosť zákona
zo dňa 30. januára 1947, č. 16 Sb., o umiestení
a inom zaopatrení zamestnancov na skonfiško-
vanom pôdohospodárskom majetku a ich ro-
dinných príslušníkov, na Slovensko, vynaslu-
jem v prílohe k tejto vyhláške znenie zákona
č. 16/1947 Sb., vyplývajúce z ustanovení zá-
kona č. 62/1948 Sb.

Duriš v. r.

Príloha vyhlášky č. 106/1948 Sb.

Zákon

zo dňa 30. januára 1947, č. 16. Sb.,
o umiestení a inom zaopatrení zamestnancov
na skonfiškovanom pôdohospodárskom majet-
ku a ich rodinných príslušníkov, v znení zá-
kona zo dňa 25. marca 1948, č. 62 Sb., ktorým
sa rozširuje platnosť zákona č. 16/1947 Sb. na
Slovensko.

Ústavodarné Národné zhromaždenie repu-
bliky Československej usnieslo sa na tomto
zákone:

Časť I.

§ 1.

(1) Zamestnanci, ktorí boli dňa 1. marca
1945 zamestnaní na pôdohospodárskom ma-
jetku, skonfiškovanom podľa nariadenia Slo-
venskej národnej rady zo dňa 23. augusta
1945, č. 104 Sb. n. SNR, o konfiškovaní a
urýchlenom rozdelení pôdohospodárskeho ma-
jetku Nemcov, Maďarov, ako aj zradcov a ne-
priateľov slovenského národa, v znení naria-
dení Slovenskej národnej rady zo dňa 14. mája
1946, č. 64 Sb. n. SNR, a zo dňa 19. decembra
1947, č. 89 Sb. n. SNR (ďalej len „nariađe-
nie“), a u ktorých sú splnené ďalšie podmienky
podľa § 2, budú prijatí, ak o to požiadajú, do
pracovného (služobného) pomeru českosloven-
ským štátom (štátnym podnikom), okresmi,
obcami, alebo družstvami, a to v počte, ktorý
je úmerný potrebe správy a hospodárenia na
pôde spravovanej správou majetkov pre po-
zemkovú reformu, zriadenou podľa § 20 na-
riadenia, po prípade na pôde prevzatej, odo-
vzdanej alebo pridelenej (§§ 6 až 9, 11 a 12
nariadenia).

(2) Títo zamestnanci budú prijatí v pred-
nostnom poradí pred všetkými inými uchá-
dzačmi na miesta zodpovedajúce ich predbež-
nému vzdelaniu a ich schopnostiam za mzdov-
ých (platových) a iných pracovných podmie-
nok, určených predpismi platnými pre úpravu
pracovného (služobného) pomeru, u prísluš-
ného zamestnávateľa.

(3) Zamestnancov na skonfiškovanom pô-
dohospodárskom majetku (odsek 1), ktorí síce
nesplňujú podmienky určené v § 2, ods. 1,
písm. a) a b), majú však predpísanú odbornú
spôsobilosť pre vykonávanie služby, ktorú do-
siaľ zastávajú, možno v medziach potreby
určenej v odseku 1, ak o to požiadajú, ďalej
zamestnávať v službách subjektov tam uvede-
ných, ak môžu byť upotrebení podľa zamest-
nancov, ktorí budú prijatí podľa odseku 2.

§ 2.

(1) Zamestnancami podľa § 1, ods. 1 a 2 sa
rozumejú len tí zamestnanci, ktorí

a) sú starší 18 rokov,

b) boli ku dňu 1. marca 1945 zamestnaní na
skonfiškovanom pôdohospodárskom majetku
v hlavnom zamestnaní aspoň dva roky,

c) zostali aj po tomto dni na uvedenom ma-
jetku a vykonávajú práce alebo služby pre nie-
ktorý zo subjektov uvedených v § 1, ods. 1.

(2) Prerušenie zamestnania pre dokázanú
nemoc alebo úraz alebo pre účasť na boji za
oslobodenie (§ 1 zákona zo dňa 19. decembra
1946, č. 255 Sb., o príslušníkoch českosloven-

skej armády v zahraničí a o niektorých iných účastníkoch národného boja za oslobodenie) alebo vôbec pre zatknutie, väznenie alebo internovanie z dôvodov národného, politického alebo rasového útlaku alebo pre úradné prikázanie do iného zamestnania neprerušuje lehotu určenú v odseku 1, písm. b).

§ 3.

(1) Uchádzači, ktorí nebudú umiestnení podľa § 1, budú včlenení do práce Krajiniským úradom ochrany práce na podklade soznamov, ktoré mu predložia subjekty uvedené v § 1, ods. 1 prostredníctvom Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy.

(2) Osobám, ktoré budú v konaní podľa odseku 1 včlenené do práce mimo svojho doterajšieho bydliska, poskytne československý štát na žiadosť náhradu preukázaných nutných sťahovacích výdavkov, najviac však čiastkou 6.000 Kčs.

§ 4.

Zamestnanci, ktorí nepožiadajú o prijatie podľa § 1, ďalej zamestnanci, ktorí síce žiadost' o prijatie podajú, nebudú však prijatí, ako aj iní ako v § 1, ods. 1 a 3 uvedení zamestnanci na skonfiškovanom pôdohospodárskom majetku môžu, pokiaľ vyhovujú určeným podmienkam, požiadať o prídel pôdohospodárskeho majetku podľa nariadenia, pričom majú prednostné právo ako skupiny osôb uvedené v § 12 nariadenia.

§ 5.

(1) Zamestnancom uvedeným v § 2, ktorí nebudú prijatí podľa § 1, ods. 1, ani nedostanú prídel podľa § 4, a ktorých úrad ochrany práce nebude môcť včleniť do práce (§ 3) pre pokročilý vek alebo z iného dôvodu sníženia pracovnej schopnosti, priznajú nositelia verejnoprávneho poistenia starobný alebo invalidný dôchodok počnúc dňom, ktorým v dôsledku vykonávania nariadenia stratili zamestnanie na skonfiškovanom pôdohospodárskom majetku, ako keby k uvedenému dňu boli splnené podmienky predpísané pre priznanie tohto dôchodku.

(2) Dôchodky poskytnuté podľa odseku 1 za dobu odo dňa ich priznania až do doby, kedy by u zamestnanca boli splnené inak platné podmienky pre vznik nárokov na vyplácanie starobného (invalidného) dôchodku, nahradiť nositeľovi poistenia československý štát.

(3) Ustanovenia predošlých odsekov platia aj o zamestnancoch, u ktorých sú dané podmienky uvedené v § 2, ods. 1, písm. a) a b), s ktorými však bol pred nadobudnutím účinnosti

tohto zákona v dôsledku vykonávania nariadenia pracovný pomer rozviazaný so strany zamestnávateľovej bez ich viny.

Časť II.

§ 6.

(1) Bývalým zamestnancom na skonfiškovanom pôdohospodárskom majetku, po prípade ich rodinným príslušníkom, ktorí dokážu, že dostávali z dôvodu ich zamestnania pred dňom 1. marca 1945 od predošlého zamestnávateľa alebo pred nadobudnutím účinnosti tohto zákona z fondov vydržovaných predošlým zamestnávateľom pravidelné príspevky (požitky), napr. penzijné, starobné, úrazové, nadlepšovacie, dary z milosti a pod., buď tieto príspevky (požitky), pokiaľ dotknuté pomery nie sú alebo nebudú upravené osobitnými predpismi, naďalej poskytovať prostredníctvom Fondu pre zaopatrenie zamestnancov veľkostatkov (§ 73 náhradového zákona zo dňa 8. apríla 1920, č. 329 Sb., v znení zákona zo dňa 13. júla 1922, č. 220 Sb.) československý štát, ak budú splnené podmienky uvedené v § 7, ods. 1 a 2. Naturálne požitky, ktoré nebude možno ďalej poskytovať, premení československý štát podľa platných cenových predpisov na požitky peňažné. Ak naturálne požitky pozostávaly v užívaní bytu, platí aj tu ustanovenie § 3, ods. 2 primerane.

(2) Ustanovením odseku 1 nie je dotknutá smluvná alebo inak založená povinnosť tretích osôb poskytovať tam uvedené príspevky alebo vydržovať zamestnanecké fondy. Nároky, vyplývajúce z plnenia týchto záväzkov bývalým zamestnancom, prechádzajú na československý štát, pokiaľ sám príspevky vyplatil.

§ 7.

(1) Podmienkou poskytovania príspevkov podľa § 6, ods. 1 je, že príspevky neboli predošlým platcom v dôsledku konfiškácie ďalej poskytované alebo nemôžu byť poskytované z príslušného fondu preto, že predošlý vlastník alebo iný užívateľ skonfiškovaného pôdohospodárskeho majetku nie je povinný ho ďalej vydržovať alebo ho vo skutočnosti nevydržuje.

(2) Príspevky sa poskytujú len osobám, ktoré nemajú iný príjem alebo iné imanie postačujúce k vlastnému zaopatreniu a k zaopatreniu osôb, o ktoré sú povinné podľa zákona sa starať. Osobám, ktorých iný príjem nedostačuje celkom k uvedenému zaopatreniu, sa poskytne len doplnujúci príspevok. Ak príjemca vedľa príspevku podľa § 6, ods. 1 má iný príjem, nesmie úhrn poskytovaného príspevku spolu s iným príjmom činiť viac ako 4.000 Kčs mesačne.

Časť III.

§ 8.

(1) Umiestenie a iné zaopatrenie podľa tohto zákona sa poskytuje na žiadosť, ktorú treba podať do 60 dní odo dňa vyhlásenia tohto zákona. Žiadosť o umiestenie treba podať u subjektu (§ 1, ods. 1), pre ktorý žiadateľ v dobe podania žiadosti pracuje, po prípade u jeho podniku, a treba v nej uviesť všetky okolnosti, rozhodné pre prijatie a pre určenie mzdy (platu). Žiadosti o prednostný prídel pôdohospodárskeho majetku, ako aj o zaopatrenie podľa §§ 5 a 6 treba podať u Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Podaním žiadosti o niektorý z určených spôsobov umiestenia alebo zaopatrenia v uvedenej lehote zachováva sa nárok na ktorékoľvek iné umiestenie alebo zaopatrenie podľa tohto zákona. Povereníctvo pôdohospodárstva a pozemkovej reformy môže v prípadoch osobitného zreteľa hodných preminúť zmeškanie lehoty.

(2) Osoby, ktoré nepodajú žiadosť v lehote určenej v odseku 1, stratia, ak zmeškanie lehoty im nebude preminuté, nárok na zaopatrenie podľa tohto zákona, ako aj nároky z predošlého pracovného (služobného) pomeru, ktoré by snád mohli uplatňovať proti štátu alebo iným subjektom uvedeným v § 1, ods. 1.

§ 9.

Ustanovenia tohto zákona neplatia pre osoby uvedené v § 1, ods. 1, písm. a) až c) nariadenia, pokiaľ neide o osoby, na ktoré sa vzťahuje ustanovenie § 1, ods. 4 tohto nariadenia.

§ 10.

(1) Zamestnanci, ktorí sa cítia byť dotknutí tým, že nebolo vyhovené ich žiadosti podľa ustanovení § 1, ods. 1 a 3 a podľa § 6, ods. 1, môžu si sťažovať k sťažnostnej komisii, ktorá sa zriaďuje pri Povereníctve pôdohospodárstva a pozemkovej reformy. Sťažnosť treba podať u komisii do 15 dní odo dňa, kedy bolo zamestnancovi doručené vyrozsudenie o tom, že sa žiadosti nevyhovuje; ak o žiadosti nebolo rozhodnuté do troch mesiacov odo dňa, kedy bola podaná, treba žiadosť podať do 15 dní po uplynutí tejto lehoty.

(2) Do komisii vysielajú po jednom zástupcovi Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, sociálnej starostlivosti, vnútra

a financií a Slovenská odborová rada. Predsedom komisii je zástupca Povereníctva pôdohospodárstva a pozemkovej reformy, jeho zástupcom zástupca Povereníctva sociálnej starostlivosti.

(3) Komisia je spôsobilá sa usnašať, ak sú prítomní okrem predsedu alebo jeho zástupcu aspoň traja členovia komisii. Komisia rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov, pri rovnosti hlasov platí za rozhodnutie mienka, ku ktorej sa prikloní predsedajúci. Rozhodnutie komisii je konečné.

(4) Pre konanie pred komisiou platia inak primerane ustanovenia vládneho nariadenia zo dňa 13. januára 1928, č. 8 Sb., o konaní vo veciach patriacich do pôsobnosti politických úradov (správnom konaní).

§ 11.

(1) Ku krytiu nákladov spojených s náhradou sťahovacích výdavkov podľa § 3, ods. 2, ďalej s náhradou dôchodkov podľa § 5, ods. 2 a s poskytovaním príspevkov (požitkov) podľa § 6, ods. 1 bude vyberaná od štátu, okresov, obcí, družstiev a od prídelcov, ktorými bola poľnohospodárska alebo lesná pôda prevzatá, alebo ktorým bola odovzdaná alebo pridelená, osobitná dávka z 1 ha prevzatej, odovzdanej alebo pridelenej pôdy, po prípade osobitná prirážka k prídelovej cene určenej podľa §§ 15 a 16 nariadenia.

(2) Výšku týchto dávok a spôsob ich vyberania, ako aj výšku prirážky k úhrade, po prípade podmienky oslobodenia drobných prídelcov od povinnosti platiť prirážku, určí vláda nariadením podľa potreby, zodpovedajúcej pravdepodobnej úhrnnej výške nákladov uvedených v odseku 1. Prirážky k prídelovej cene sa vyberajú spolu s touto prídelovou cenou spôsobom určeným pre jej splácanie (§ 19 nariadenia).

§ 12.

Podania podľa § 3, ods. 2, § 8, ods. 1 a § 10, ods. 1 a ich prílohy sú oslobodené od poplatkov.

§ 13.

Tento zákon nadobúda účinnosť dňom 17. apríla 1948; vykonávajú ho ministri zemedelstva a sociálnej starostlivosti v dohode so zúčastnenými ministrami.